

Αγαπημένε μου Τάσο,

Σήμερα θα μου επιτρέψεις να αντιστρέψω τους ρόλους, θα σου μεταφέρω εγώ ότι εσύ για έντεκα ολόκληρα χρόνια έπραττες όταν κάθε πρωί με ενημέρωνες τι έγραφαν οι εφημερίδες και μαζί συναποφασίζαμε πως θα έπρεπε να αντιδράσουμε.

Άκουσε Τάσο μου τι έγραφαν χθες οι εφημερίδες, ο «Φιλελεύθερος», «χάσαμε έναν σπάνιο άνθρωπο, έφυγε από τη ζωή ο Τάσος, ο πολιτικός που ξεχώρισε για το ήθος του», η Σημερινή, «έσβησε το άστρο της ακεραιότητας και της εντιμότητας, πολύ φτωχότερη από χθες η πολιτική ζωή της χώρας», ο Πολίτης, «μόνον οι καλοί φεύγουν νέοι, αφήνει παρακαταθήκη την ευγένεια, το πολιτικό του ήθος και τη μεγάλη του ανθρωπιά, ο θάνατός του βύθισε στο πένθος ολόκληρη την Κύπρο», η Χαραυγή, «πένθος για τον αδόκητο χαμό του Τάσου Μητσόπουλου, χάθηκε ένας

μετριοπαθής πολιτικός με ήθος», η Αλήθεια, «έφυγε ένας άριστος, το ήθος και η ευπρέπεια η πολιτική του κληρονομιά, υπόκλιση από όλο το πολιτικό σύστημα», η Καθημερινή, «Παγκύπρια συγκίνηση από τον αδόκητο χαμό του Τάσου», η Μάχη, «Τάσο σ' ευχαριστούμε. Φτωχότερη από χθες η Κύπρος. Έχασε έναν άνθρωπο που ζούσε και πολιτευόταν προασπιζόμενος τις αξίες και τα ιδανικά του έθνους».

Αυτά Τάσο μου στα πρωτοσέλιδα των εφημερίδων, τα ανάλογα όμως και σ' όλα τα τηλεοπτικά και ραδιοφωνικά δελτία και αφιερώματα στην μνήμη σου.

Εξ' άλλου ιδίου περιεχομένου και τα μηνύματα από τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας, τον Πρωθυπουργό της Ελλάδας και τον Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων αλλά και τον φίλο Υπουργό Άμυνας Δημήτρη Αβραμόπουλο που με τον Αρχηγό ΓΕΕΘΑ είναι εδώ εκπροσωπώντας την Ελλάδα που τόσο αγάπησες.

Παρόν είναι και ο κοινός μας φίλος Υπουργός Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας Κωστής Χατζηδάκης.

Θα ήθελα όμως να σου μεταφέρω και την έκφραση της καθολικής εκτίμησης του συνόλου του πολιτικού κόσμου της Κύπρου αλλά και των χιλιάδων πολιτών που βρίσκουν διέξοδο έκφρασης της αγάπης τους μέσω των μέσων κοινωνικής δικτύωσης, ή με την εδώ φυσική ή πνευματική τους παρουσία.

Όλα τούτα είναι που πρέπει να σχολιάσουμε και συ δεν ανταποκρίνεσαι, αγαπημένε μου φίλε, με αφήνεις για πρώτη φορά μόνο να αντιδράσω όπως ο ίδιος νομίζω.

Τι όμως να σχολιάσω; Τα χαρίσματα που βίωνα καλύτερα από κάθε άλλον όλα τα χρόνια της συνεργασίας μας;

Μίλησα στην αρχή για τα 11 χρόνια καθημερινής συνεργασίας μας αλλά δεν διαγράφω πως η γνωριμία μας ξεκίνησε από τα πρώτα χρόνια ίδρυσης της Νεολαίας του ΔΗ.ΣΥ. όταν από τους πρώτους εντάχθηκες στο φοιτητικό κίνημα είτε σαν στέλεχος της Φοιτητικής Παράταξης Πρωτοπορία είτε ταυτόχρονα και σαν μέλος της ηγεσίας της νεολαίας της Νέας Δημοκρατίας (ΟΝΝΕΔ).

Ούτε και ξεχνώ την περηφάνια που ένοιωθα όταν μέσα από τη δράση και το ήθος σου καταξιώνεσαι να εκλεγείς αντιπρόεδρος και στη συνέχεια Γενικός Γραμματέας της Νεολαίας του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος, της μαζικότερης οργάνωσης νέων της Ευρώπης.

Εξ' άλλου η ευρυμάθεια, η αξιοπρέπεια και η σεμνότητα που συνοδευόταν από μια πρωτόγνωρη ευγένεια, είναι που οδήγησαν την τότε Υφυπουργό Εξωτερικών της Ελλάδας Βιργινία Τσουδερού, παραγνωρίζοντας πως ήσουν μόλις 24 χρόνων να σε προσλάβει στο Υπουργείο Εξωτερικών σαν ειδικό Σύμβουλό της.

Είναι τα ίδια γνωρίσματα που οδήγησαν, 4 χρόνια αργότερα, το σημερινό Υπουργό Άμυνας φίλτατο Δημήτρη Αβραμόπουλο να σου εμπιστευθεί την διεύθυνση του Πολιτικού του Γραφείου.

Η αγάπη σου για την Ευρώπη δεν ήταν λιγότερη από τον έρωτα σου για την Ελλάδα, έτσι το 1995 αξιοποιείς πρόταση του αγαπημένου μας φίλου Κωστή Χατζηδάκη, τότε Ευρωβουλευτή και σημερινού

Υπουργού Ανάπτυξης και μεταβαίνεις στις Βρυξέλλες όπου για τα επόμενα δύο χρόνια θα διατελέσεις ειδικός του σύμβουλος.

Το 1997 με την εκλογή μου στην Προεδρία του Δημοκρατικού Συναγερμού η πρώτη μου έγνοια ήταν η επιλογή του άριστου για την διεύθυνση του Πολιτικού μου Γραφείου.

Δεν χρειάστηκα, ούτε χρόνο, ούτε προβληματισμό για την επιλογή σου Τάσο μου.

Εκείνο που απαιτήθηκε ήταν η επιστράτευση των επιχειρημάτων που θα έπειθαν τον Κωστή Χατζηδάκη αλλά και εσένα προκειμένου να ανταποκριθείς θετικά στο προσκλητήριο για να υπηρετήσεις την πατρίδα μας.

Όπως ανέμενα η αγάπη και των δύο σας για την Κύπρο μας, μου έδωσε το προνόμιο να σε έχω έκτοτε πολύτιμο και στενό μου συνεργάτη.

Δεν ήμουν όμως μόνον εγώ που μοιράστηκα αυτό το προνόμιο ήταν και η παράταξη και η πατρίδα μας που αποκτούσαν ένα χαρισματικό πολιτικό.

Από την αρχή της συνεργασίας μας διέκρινα ένα πρωτόγνωρο ήθος, ευγένεια, αξιοπρέπεια, μέτρο στην εκφορά του λόγου και των πράξεων, έναν προικισμένο και ικανότατο συνεργάτη.

Γι' αυτό και θέλω να γνωρίζεις, αγαπημένε μου Τάσο, πως αυτές σου οι ικανότητες ήταν που μου έδιναν το αίσθημα της βεβαιότητας και ασφάλειας κάθε φορά που σου ανέθετα νέες αποστολές και καθήκοντα.

Γνωρίσματα αλλά και χαρίσματα που ανεδείχθησαν μέσα από την ενεργό παρουσία σου στα πολιτικά δρώμενα του τόπου και που ο λαός αναγνώρισε αναδεικνύοντάς σε πανηγυρικά βουλευτή το 2006 και το 2011.

Για την κοινοβουλευτική σου δράση, το ήθος, την πραότητα, το ακέραιο του χαρακτήρα σου, τη διαλλακτικότητα και ανθρωπιά δεν χρειάζεται να πω περισσότερα απ' όσα ο Πρόεδρος της Βουλής αλλά και σύσσωμη η πολιτική ηγεσία εξέφρασε.

Εκείνο που θέλω να προσθέσω είναι πως ποτέ δεν επιστράτευες την κολακεία για να ανελιχθείς, ποτέ δεν παρασύρθηκες από τη χαρισματική ευγλωττία που σε διέκρινε στο

λαϊκισμό, ήσουν ο πολιτικός του μέτρου και της αλήθειας. Ποτέ δεν επεζήτησες την αντιπαράθεση και τον οξύ πολιτικό λόγο για να αποκτήσεις λαϊκό έρεισμα.

Ήσουν αυτό που έλειπε από την πολιτική ζωή του τόπου, Τάσο μου, γι' αυτό και η καθολική θλίψη για τον αδόκητο χαμό σου.

Ένα χαμό που τον βιώνουν πιο έντονα η πολυαγαπημένη σου Κατερίνα, τα μονάκριβα παιδιά σου, η Χαρά και ο Άρης αλλά και ο αλύγιστος αξιωματικός του Ελληνικού Στρατού ο σεβαστός πατέρας σου Άρης Μητσόπουλος και η προσφιλή σου αδελφή Εύα.

Ένα χαμό που το βιώνω εξ' ίσου έντονα και εγώ Τάσο μου, αφού σ' όλα αυτά τα χρόνια της συνεργασίας μας, η μεταξύ μας σχέση δεν περιορίστηκε σε εκείνη του συνεργάτη και συμβούλου αλλά αναπτύχθηκε σε μια σχέση γονιού και παιδιού. Για μένα ήσουν ένα από τα παιδιά μου και για σένα ήμουν όπως μου έλεγες ο δεύτερος σου πατέρας.

Στα 20 σχεδόν χρόνια της συνεργασίας μας ποτέ και καμιά σκιά δεν παρεισέφρησε στις σχέσεις μας.

Μαζί μοιραστήκαμε τις χαρές και τις λύπες που η πολιτική προσφέρει.

Μαζί κλάψαμε τον θάνατο της πολυαγαπημένης σου μητέρας αλλά και μαζί γιορτάσαμε τον γάμο σου με την αγαπημένη μας Κατερίνα και το ίδιο μαζί χαρήκαμε τη γέννηση της Χαράς και του Άρη.

Μαζί γιορτάσαμε και την εκλογή μου στην Προεδρία της Δημοκρατίας, μια εκλογική επιτυχία που μεγίστη υπήρξε και η δική σου συμβολή Τάσο μου, γι' αυτό και θερμά σε ευχαριστώ.

Μαζί μοιραστήκαμε και τους αγώνες και τις αγωνίες του πρώτου χρόνου διακυβέρνησης, με θετικές πάντα τις παρεμβάσεις σου στο Υπουργικό Συμβούλιο αλλά και θετικότερη την θητεία σου στο Υπουργείο Συγκοινωνιών.

Θέλω, αγαπημένε μου, να με συγχωρέσεις αν καθυστέρησα στην ικανοποίηση της πρώτης σου επιλογής κατά την συγκρότηση της κυβέρνησης, γνώριζα την επιθυμία σου να αναλάβεις το Υπουργείο Άμυνας, γνώριζα πόσο ήθελες να υπηρετήσεις την πατρίδα σου από μια έπαλξη που πρόσφερε και ο πατέρας σου, ο αξιωματικός του Ελληνικού Στρατού, Άρης Μητσόπουλος.

Και όταν οι συγκυρίες το επέτρεψαν, δεν πρόλαβες Τάσο μου να ολοκληρώσεις το όραμά σου.

Φεύγεις από την ζωή με τις τιμές που σου αξίζουν και αφήνεις σαν κληρονομιά το πρότυπο του πολιτικού το υπόδειγμα ήθους, ακεραιότητας, ανθρωπιάς, του εξάιρετου συζύγου και στοργικού πατέρα, φεύγεις σαν ένας ενάρετος Χριστιανός με την καθολική αναγνώριση του συνόλου του Ελληνισμού.

Να πας στο καλό Τάσο μου, απόλυτα ήσυχος γιατί έπραξες στο ακέραιο το καθήκον σου απέναντι στην πατρίδα, την πόλη που σε γέννησε, την αγαπημένη σου οικογένεια, που από σήμερα θα είναι και οικογένεια όλων μας.

Καλό σου ταξίδι Τάσο μου, ελαφρύ να είναι το χώμα που θα σε σκεπάσει γιέ μου.